

Met Cezir

— Şiir Yürekli · 08 Haziran 2020

MET CEZİR

Biliyor musun Açelya,

Aşk sonsuz bir okyanus sa

Sen ve Ben

Ay'la Güneş gibiyiz.

Ne zaman aynı hizaya gelsek,

Met cezirler başlıyor aramızda

Ve her defasında,

Boğuluyoruz aşkın girdabında.

Ne kadar inkar etsen de,

Anlaşılmaz biçimde,

Mutsuzluktan besleniyor yüreğin.

Oysa benim hayalim,

İçinde yakamozlar oynaşan,

Sakin, durgun, ışıltılı bir denizdi sadece.

Ah be Açelya,

Sen ve ben,

Gururun pençesinde iki yaralı yürek,

Gömölüp bir sessizliğin içine,

Ustalaştık hasrete kürek çekmekte.

Ama,

Demedi deme.

Böyle giderse,

Battı batacak gemi.

Şişirmezsek yeniden

Sevgiyle yelkenleri..

MELAHAT ÇETİNKAYA